

hver, der for Fremtiden vil drive Ølbrygning i Kjøbenhavn eller paa dens Grund, derpaa har at vinde Børgerskab, hvorved han dog ikke skal være berettiget til at have Udsalg i eller fra Skjenkestue, hvilken Bestemmelse i Forordningen 1805 § 6 in fine er den eneste, som det er fundet forsigtigt at gjentage, naar Forordningen ophæves.

Naar det efter det Ovenangførte for Fremtiden maatte blive tilladt at anlægge Ølbryggerier paa Kjøbenhavns udenbyes Grund, synes Consequentsen at maatte medføre, at det almindelige Forbud i Forordningen af 18de October 1811 §§ 2, 7, 8 imod at drive Ølbrygning paa Kjøbstadsjorder i Forbindelse hermed bør falde bort, eftersom det nemlig fremgaaer af Forordningens § 9, der befaler en Anmeldelse til Toldvæsenet, hvergang en Familie bosætter sig paa saadanne Jorder, at Forbudet nærmest er givet i Consumtionens Interesse, og denne for Kjøbstædernes Vedkommende nu aldeles er hævet ved Loven af 7de Februar d. A. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor ogsaa optaget i Lovudkastets 2den §, medens det iøvrigt er forudsat, at det maa have sit Forblivende ved de hidtil i Kjøbstæderne fulgte Regler med Hensyn til Nødvendigheden af at tage Børgerskab paa Ølbrygning, idet man nemlig har anset det utilraadeligt at gjøre nogen Forandring i de paa ethvert Sted i saa Henseende gjældende Bestemmelser, der grunde sig paa local Skik og Brug, og efter de særegne locale Forhold ogsaa synes at maatte være forskellige.

Foraaavdelt Udkastets 3die Paragraph endelig indeholder en Udtalelse om, at det skal være tilladt fra Bryggerierne paa Landet at indføre og affætte Øl saavel til Kjøbenhavn som til Kjøbstæderne, skal man slutteligen ikkun bemærke, at det efter den hidtil gjældende Lovgivning er fundet tvivlsomt, hvorvidt en saadan Rettighed tilkommer Landbryggerierne, medens der dog formeentligen ikke kan være nogen Betænkelighed ved nu at indrømme dem samme.

IX.

Udkast til Lov

angaaende

Bægernæringen i Kjøbenhavn.

(Forelagt Landsthinget den 7de October).

§ 1.

Enhver, som har eller herefter erhverver sig Børgerskab som Bæger, skal derved være berettiget til at anlægge og drive fuldstændigt Bægeri paa Byens Grund, udenfor Fæstningsværkerne.

§ 2.

Fribægerne skal det herefter være tilladt til Udøvelsen af det Næringsbrug, hvortil de nu have Udgang, hver at benytte een Svend og een Dreng.

§ 3.

Fra 1ste Januar 1860 skulle de i Rescriptet af 28 April 1739 og flere Anordninger for Kjøbenhavn indeholdte Bestemmelser angaaende et vist Antal Bægergaarde, hvori der skal drives fuldstændigt Bægeri, være ophævede.

§ 4.

Fra den i § 3 nævnte Tid skal det staae Enhver, som efter de da gjældende almindelige Bestemmelser er berettiget til borgerlig Næring som Bæger, frit for at nedsette sig i Kjøbenhavn og der at drive fuldstændigt Bægeri.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Allerede under Rigsdagens 1ste Sæstion i forrige Aar blev der af den daværende Indenrigsminister forelagt Rigsdagen et Udkast*) til en Lov angaaende Bægernæringen i Kjøbenhavn, hvori der med nogen Forskiel i Udtrykkene blev foreslaaet en Ordning af Forholdene, der i sit Indhold næsten ganske stemmer overens med det nærværende Udkast. I de Motiver, hvoraf hiint var ledsaget, og hvoraf hermed

*) See Rigsdagstidenden Forhandlingerne paa Folkestinget. 1ste Samling 1850. Sp. 910—925.